

bitor alienans in fraudem creditorum, potest ad ipsorum petitionem detradi in carcerem, quousque revelet eos, in quos alienavit, n. 1 dict. l. 7. — alienans bona sua ante sententiam, an fraudulentè facere præsumatur, ibi n. 3. — Et an idem sit, si alienet titulo oneroso, ibi n. 4. — Debitor si alienet justo pretio, an in fraudem creditorum alienare videatur, ibi n. 4. — Et quid si alienet bona omnia vel majorem partem, simul, vel minuat, dict. n. 4, et ibi n. 5. — Debitor si alienet, intra quantum tempus creditores hanc alienationem revocare possint, ibi n. 6 per illum text. ibi. — si in vita vel morte aliquid donaverit, si sit, vel esse præsumatur in fraudem creditorum, an talis donatio valeat, n. 7 dict. l. 7 t. 13 p. 5. — si res suas alienet, aliquando à creditoribus talis alienatio non potest revocari, ibi n. 9. — si in fraudem creditorum bona sua alienavit, debent talia bona creditoribus restitui cum fructibus perceptis, vel qui percipi poterant; et à quo tempore restitui debeant, gloss. l. 11 tit. 13 part. 5. — Et an emptor tunc expensas deducere possit, ibidem in n. 6. — Debitor alicujus, si suos debitores liberaverit in fraudem suorum creditorum, an talis liberatio, seu quitatio debeat revocari; et quid in fidejussore, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 15 part. 5. — si leget rem pignoratam creditori, an valeat legatum, et an creditor repellatur à petitione debiti, n. 1 et 5 quæst. 1 l. 16 tit. 9 part. 6.

SURRIPIENS, FURANS, INVADENS PIGNUS. — Debitor an possit creditorem compellere ad restitutionem pignoris solvendo pretium, quando propter illud mutuum eidem debitori factum plus creditori debeatur, n. 4 l. 22 t. 13 part. 5. — si invadat propria auctoritate pignus creditori datum, an amittat jus, quod in pignore habet, n. 1 et 2 l. 13 tit. 10 part. 7. — Et pro unius debito alius capi non debet, istud enim est contra omne jus, n. 1, 2, 3 et 4 l. 13 per illum text. tit. 10 part. 7. — Debitor, qui surripit pignus, quod creditori suo dederat, an committat furtum, n. 4 l. 3 tit. 14 part. 7. — si pignus, quod creditori suo dedit, furatus sit, an committat furtum; et quid si pignus penes ipsum remanserit, et ipse illud vendiderit vel contractaverit, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — cujus pignus creditor possidebat, an si illud ab aliquo furetur, sibi aliqua actio contra furantem detur, vel ipsi creditori tantum, et quando et ex quibus causis ipse ad mitti possit, n. 6 dict. l. 9 per illum text. ibidem. — Et quando pignus à debitore creditori datum furatur, cui actio furti contra furem detur, ibidem in n. 6. — Et si ex tali actione creditori competente aliquid sibi detur, illud ipse non lucrabitur, sed debitor, et rei furatæ dominus, ibi n. 8.

DEBITUM, et an pro debito universitatis possint capi rectores, et consules ipsius, n. 4 l. 13 tit. 2 part. 5. — ignorans, si habeat bonam fidem, et illud jam præscripserit, an sit tutus in conscientia, n. 1 l. 12 t. 29 p. 5. — qualiter præscribatur contra creditorem, etiam si sit contra ecclesiam, n. 1 l. 22 tit. 29 part. 5. — Et quid si debitum sit causatum propter servitium, ibidem. — Et quid si præscribat cum mala fide, ibidem. — Debitum ad hoc, ut per ipsius renovationem præscriptio ipsius interrumpatur, debet talis revocatio sponte fieri, n. 4

l. 29 tit. 29 part. 5. — licet à debitore fateatur, completa præscriptione nihil operatur, dict. n. 4 dict. l. 29 ibi. — Debiti instrumentum si tradatur, an talis debiti videatur donatario tradita possessio, et facta donatio, n. 1 l. 8 tit. 50 part. 5. — Debitum uxoris si detur marito in dotem, cujus expensis debeat à debitore exigi, n. 2 l. 15 tit. 11 part. 4. — Et an prætextu debiti possit commodatarius retinere rem sibi commodatam, et quando sic, n. 5 per text. ibi, l. 9 tit. 2 part. 6. — Debitum si solvatur creditori, statim ipse rem sibi pignoratam restituere tenetur, quocumque modo talis res pignorata ad eum pervenerit, n. 6 l. 21 per text. ibi, tit. 15 part. 5. — Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, ibidem. — Debitum si offeratur creditori per debitorem, et ipse recipere recusaverit, an et quando debitor liberetur, et jus pignoris extinguatur, gloss. l. 38 ibi per illum text. — Et quid si debitor pecuniam non obtulit, neque consignavit, sed solo verbo dixit se paratum solvere, ibi n. 4. — Debitum an videatur remissum, si creditor pignus debitori remisit, vel instrumentum cancellavit, vel postea penes debitorem reperitur, gloss. l. 40 per text. ibi, tit. 15 part. 5, et n. 5 l. 9 tit. 14 part. 5. — si creditori solvatur, liberatur debitor, et ejus fidejussores, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — si à debitore minoris solvatur ipsi minori, an per solutionem liberetur, et quando, gloss. l. 4 ibi per illum text. — cum solvitur minori, an debeat fieri scriptura, n. 4 d. l. 4 t. 14 p. 5. — si solvatur falso procuratori de mandato judicis, an liberetur solvens, dict. n. 4 in fin. — an possit solvi habenti generale mandatum ad negotia creditoris, n. 2 l. 3 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — si solvatur procuratori, an et quando solvens liberetur, vel non, gloss. dict. l. 5. — si solvatur adjecto, an solvens liberetur, et qualis debet esse adjectus, et qualiter hæc solutio fieri debeat, n. 4 dict. l. 5. — si solvatur procuratori creditoris, an solvens liberetur, et quando, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — debet solvi in termino præfixo sine eo quod requiratur aliqua interpellatio ad constituendum debitorem in mora, et quando interpellatio necessaria sit, et quid in eventu conditionis, vel in die tacite inducta à lege, n. 1 et 2 l. 8 ibidem. — quando non est liquidum, qualiter fieri debet consignatio, seu depositio, n. 5 ibidem. — bis exigi non debet, neque bona fides illud patitur, n. 8 l. 13 tit. 14 part. 5. — videtur confessatum, eo quod debitor opposuit contra creditorem exceptionem compensationis, n. 3 l. 20 ibidem. — cum debito quando compensari non possit, gloss. l. 21 per illum text. — quot modis dicatur fuisse per errorem solutum, et an talis solutio valeat, n. 1 l. 28 t. 14 part. 5. — Et quid dissolvat per juris errorem, vel errando in proprio facto, ibi n. 2. — Debitum, si solvatur procuratori revocato, et solvens illud sciebat, an illud sibi donasse videatur, n. 1 l. 30 tit. 14 part. 5. — Et quid si hæres bona fide solvat debita testatoris defuncti, qualiter tunc ei consulatur, et an in dubio nomine suo, vel testatoris solvisse credatur, gloss. l. 36 per text. ibi, t. 14 part. 5. — Et an pro debito universitatis capiantur rectoris populi, n. 1 in fin. l. 4 tit. 13 part. 5. — Et quid in debito monasterii, an capiatur ejus Abbatisa, ibidem.

— Et prius debita solvi debent, quam legata, n. 11 et 12 l. 7 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — Debitum, quod testator debet hæredi, an facto ab ipso inventario hæres consequi possit, et quo jure, et qualiter, et quando non, n. 5 l. 8 tit. 6 part. 6. — Et quid si hæres non fecerit inventarium, an ipse detrahat, quod defunctus sibi debebat, etiam à fideicommissario universali, ibidem. — Debitum si ab hærede petatur, quod ei testator debeat, an per hoc videatur hæreditatem repudiare, n. 2 l. 18 tit. 6 part. 6. — Et an melioratus in tertio et quinto bonorum, vel aliter, teneatur ad debita, n. 1 l. 2 tit. 9 part. 6. — Et an renuntiando quis instrumento debiti, videatur renuntiasse debitum, n. 1 l. 47 tit. 9 part. 6. — Et pro debito unius alter capi non debet, n. 1 et 2 l. 15 tit. 10 part. 7, cum aliis ibi. per text. ibi.

DEBITUM CONJUGALE reddi debet per maritum uxori excommunicatæ, neque ob id peccat, n. 6 l. 34 tit. 9 part. 1. — quis conjugis suæ reddere non debet, etiamsi sibi petatur, si est ibi salutis suæ periculum, n. 3 l. 2 tit. 20 part. 2. — Debitum exigere ab uxore non debet ille, qui dubius est, quo animo sponsam de futuro carnaliter cognovit, n. 8 l. 3 tit. 1 part. 4. — an teneatur reddere sanus leproso, et quando, n. 7 l. 7 per text. ibi, tit. 22 part. 4. — Et an si maritus sit gravi infirmitate detentus, ita quod sine periculo personæ debitum reddere non possit, an uxori petenti illud sibi reddere teneatur, ibi. — Debitum an debeat à marito reddi uxori accusatæ per eum de adulterio, illa petente, n. 2 per text. l. 8 tit. 2 part. 4. — conjugale qualiter unus alteri reddere debeat, cum nullus eorum exigere non potest, eo quod ambo simpliciter voverunt, et postea matrimonium contraxerunt, n. 5 l. 11 tit. 2 part. 4. — Et an Episcopus in tali voto simplici dispensare possit, ut vovens possit exigere debitum, ibidem. — Debitum conjugale, an possit exigi ab incestuoso, sive uxoris suæ consanguineam cognoverit, sive propriam ipsius, n. 2 l. 13 tit. 2 part. 4. — an possit ab uxore marito incestuoso denegari, n. 9 l. 13 tit. 2 part. 4. — an ab sponsa exigi possit, si sit benedicta ante dies quibus nuptiæ fieri prohibentur, post primam cum sponso carnis consummationem, n. 7 l. 18 tit. 2 part. 4. — an teneatur reddere, vel sine mortali peccato, exigere qui cum uno clandestinè contraxit, et postea publicè cum alio cum quo commoratur; et quid si non reddens ex hoc poneret se in periculo vitæ, vel oriretur scandalum, sive aliquod peccatum, n. 1 l. 2 tit. 3 part. 4. — ab uxore servi ei petitum, si eo tempore dominus servo aliquid mandet, quod ex istis prius facere debeat, n. 2 et 5 l. 2 tit. 5 part. 4. — an uxori reddi debeat, si ei est mota quæstio de servitute, sive à marito, vel à domino; et qualiter sibi præjudicet, si reddatur etiam mandatum ecclesiæ, et an potius sufferre debeat excommunicationem, n. 4 l. 4 t. 5 part. 4. — conjugale, an teneatur reddere uxor marito cum alia fornicanti, n. 7 l. 2 t. 9 p. 4. — Debita Regis præmortui an novus Rex solvere debeat, et quando, et qualia, n. 1 per illum text. l. 4 t. 15 p. 2. — sua jubens aliquis persolvere, de quibus debeat intelligi, n. 2 l. 105 t. 18 part. 3.

DECANUS non habet primam vocem in capitulo, nisi

consuetudo illud sibi tribuat, n. 4 l. 5 tit. 6 part. 6. — de consuetudine est major in capitulo post Episcopum, de jure verò non, n. 1 l. 5 et ibi l. 4 tit. 6 part. 1. — quid significet, n. 5, et ibi meliorem text. in dict. l. 4 tit. 18 part. 1. — habet jurisdictionem ordinariam sicuti Archidiaconus, hodie de consuetudine solus Episcopus habet, dict. n. 4 l. 3 tit. 6 part. 1.

DECEDERE intestatus, vide in verbo **INTESTATUS**.

DECEDENS in peccato mortali, vel in torneamentis, in ecclesia sepeliendus non est, n. 7 in fin. l. 1 t. 11 p. 1, et n. 1 l. 9 tit. 13 part. 1. — sine exteriori confessione, si eam non contemnit, an in ecclesia debeat sepeliri, n. 6 l. 10 tit. 13 part. 1. — Et quid si tunc decedat ostendendo signa contritionis, ibidem.

DECENNIUM si quis in loco aliquo cohabitaverit, an ille naturalis et originarius illius loci dicatur propter hoc, ita quod beneficia et dignitates ecclesiasticas ibidem habere possit, ut naturalis, n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4.

DECEPTIO ultra dimidiam justii pretii, in quibus contractibus locum habeat, n. 4 l. 56 tit. 5 part. 5. — an habeat locum in permutatione beneficiorum, et quando; vel in venditione procuratoris, ibid. — ultra dimidiam justii pretii, an possit allegari in contractu locationis gabellarum, dict. n. 4 in medio. — in quibus allegari non possit, dict. n. 4 post medium, cum aliis glossis illius loci per text. ibi. — Et quod tempus debeat in hac deceptione inspicere, an tempus contractus, vel præsens, ibidem in n. 5. — Et quæ veniant in consideratione, quando de hac deceptione tractatur, ibidem in n. 4. — Et qualiter libellus in hac deceptione concipiatur, et quid si primus emptor alienavit in alium, contra quem agatur, ibi n. 7. — Et si venditor sit ab emptore ultra dimidiam deceptus, si emptor eligat rem restituere, potius quam pretium supplere, an tunc ad fructus restitutionem teneatur, et quid in foro animæ, n. 8 dict. l. 56 t. 5 p. 5. — Et quid si emptor vendentem induxit, ut sibi vendat rem minus justo pretio, an tunc præcisè compellatur rem ipsam restituere, vel si velit ipse, possit pretium supplere, ibidem dict. n. 8. — Et quid si res deterioretur, an venditor vel emptor, qui ultra dimidiam fuit deceptus, possit agere ad supplementum, ibi in n. 10. — Et quid si juretur non venire adversus contractum venditionis, et quid si jurans sit minor quatuordecim annis, et quid si sit major viginti quinque, ibidem in n. 12. — Et quid si et tunc læsio sit enormissima, ibidem. — Et an remedium, l. 2 C. *de rescind. vendit.* possit à contrahentibus renuntiari, dict. n. 12 in medio.

DECIMÆ an debeantur jure divino, naturali, vel positivo, vel judiciali, et quando, n. 5 in proem. t. 20 p. 1. — Et an ecclesia statuere possit ut non detur, nisi octava, vel duodecima pars, ibidem per text. ibi. — Decimæ mixtæ quæ dicantur, n. 2 l. 1 tit. 20 part. 1. — personales quæ sint, et ex quibus persolvantur, et an sint in usu, n. 3 in principio l. 1 tit. 20 part. 1. — Et an decimæ personales debita sint de jure divino, et an excuset consuetudo ab earum præstatione, ibid. — Decimæ prædiales sive personales, an per consuetudinem non debeantur, et quando sic, n. 5 usque in fin. — an solvi debeant, si quis plus non colligat, nisi quantum

sibi et familiæ sufficit, ibidem in n. 2 l. 2. — Et quid si non habeat unde solvat, nisi vendat omnia sua bona, ibidem in n. 2. — Decimæ personales an solvantur à Clericis, et quid in prædialibus, n. 5 dict. l. 2 tit. 20 part. 1. — an debeant solvi priusquam granum à palea separetur, vel post, et in horreo deferri ecclesiæ, ibidem n. 7. — casei et lactis, quo tempore solvi debeant, n. 9 dict. l. 2. tit. 20 part. 1. — ex rebus illicitè acquisitis non debentur, n. 2 l. 3 ibi. — Decima de venatione, seu piscatione, an sit personalis, vel prædialis, n. 4 l. 3 tit. 20 part. 1. — nunquam debetur Regibus, n. 1 l. 53 tit. 6 part. 1. — Decimæ debentur ecclesiæ primæ, non secundæ ibidem ædificatæ, etiam si in suo termino terræ sit, n. 6 l. 9 tit. 10 part. 1. — divisæ videntur, si parochia dividatur, ibidem n. 7. — Secus si de novo construat ecclesia, dict. n. 6. — Decimæ solvi debent à monachis, et quando non, n. 13 l. 2 tit. 12 part. 1. — Decima ex venatione, seu piscatione, an detur ecclesiæ in cuius prædio captura facta est, vel ecclesiæ personarum capientium, n. 4 l. 3 tit. 20 part. 1. — Decimæ an possint deberi ex privilegio Papæ, n. 1 l. 4 tit. 20 part. 1. — de novalibus, an solvi debeant à monasteriis, n. 3 per text. ibi, l. 4 t. 20 part. 1. — Decima ab omnibus religiosis non privilegiatis solvi debet, ibidem n. 5. — an debeatur exhortis à religiosis privilegiatis, ibidem. — Decimæ an debeant à judæis, Mauris, et leprosis dari, et de quibus rebus præstare non teneantur, gloss. l. 6 tit. 20 part. 1. — Decima an peti possit à novo emptore rei, n. 4 l. 7 ibid. — præstari debet à rei possessore, lite pendente non obstante, ibidem per text. ibi. — Decimæ personales sive prædiales, cui ecclesiæ solvendæ sint, n. 1 l. 7 tit. 20 part. 1. — Et quid si consuetudo sive longa præscriptio sit in contrarium, ibidem. — Decima annalium, an dicatur mixta, vel aliter, n. 1 l. 9 ibidem. — Et ubi solvi debeat, ibidem. — Decima solvi debet à pastoribus seu mercenariis de salariis suis, n. 4 l. 9 tit. 20 part. 1. — quo tempore dari debeat de agnis, et quanto tempore debeant esse apud matrem, n. 6 ibid. — animalium, an debeat præstari ubi greges parturiunt, sive steterunt per mensem, ibidem. — ex agnis jam lactatis debetur, n. 1 l. 10 ibid. — Et quòd de lana vel lacte spectetur consuetudo, ibid. — Decima ex frumento qualiter per ll. hujus regni fieri debeat, n. 2 l. 10 tit. 20 part. 1. — ex lucris debetur, deductis tamen expensis, n. 2 l. 13 ibidem. — an præstetur expensis non deductis, que factæ fuerunt in rei refec-tione, n. 1 l. per text. ibi, in l. 16 ibidem. — debet solvi statim fructibus collectis; neque requiritur monitio, sed dies interpellat ad constituendum in mora, n. 1 l. 17 tit. 20 part. 1. — Decimæ personales in quo tempore debeant solvi, n. 2 dict. l. 17 ibidem. — Et quid si decimæ prædiales clericis non sufficiunt, an istæ personales sint de jure naturali, et quando debeant solvi, ibidem. — Decimæ personales, an solvi debeant, etiam si in hoc non adsit consuetudo, ita quòd si non solvatur, non solventes peccent, n. 4 per text. ibi, dict. l. 17. — Decima animalium qualiter danda sit, n. 3 l. 18 ibidem. — Decimæ qualiter dividantur in ecclesiis de novo construendis per Episcopos, n. 4 l. 19 l. 20 part. 1. — cle-

ricis dandæ sint, non verò laicis; et quid si privilegia-tus illas non privilegiato conferat, an ille capax sit ad tenendum illas, n. 2 l. 22 ibi. — an possint laico dari per Prælatum per totum tempus vitæ suæ, ibidem n. 4. — à laicis percipi possunt ex privilegio Papæ, et quid si malè utatur illo privilegio, n. 2 l. 23 ibi. — si à laico dicantur præscriptæ qualiter hoc probetur, ibidem in fin. — novalium non debent dari laico in hoc privilegio, scilicet, ut decimas possit percipere, n. 3 dict. l. 23. — Decima quæ à laicis percipitur per vim, an Clerici possint sine Episcopi voluntate redimere sine metu simoniæ, n. 5 ibid. — an emptori, seu venditori, sit petenda per ecclesiam, et an ecclesia huic venditori debeat actiones suas tradere, n. 2 l. 26 ibi lem. — Decimas personales solvet Rex suis capellanis, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 2, et per l. etiam 11 tit. 20 part. 1. — Et in causa decimarum etiam Regi ex privilegio competentium, si super parte alicui donata de eis lis oriatur, curia non cognoscit, n. 2 l. 17 tit. 4 part. 3. — Decimæ an possint præscribi per laicos, n. 1 l. 6 tit. 29 part. 3. — Decima an debeat ab usufructuario persolvi, n. 5 l. 22 tit. 31 part. 3. — Decimæ an possint permutari cum aliqua re temporali, n. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 6 part. 5. — Et an conventio facta super decimas, ut non solvantur valeat, vel non, et quando sic, ibidem. — Et an sit necessaria licentia Papæ ad hoc, scilicet, ut possit super decimis transigi, dict. n. 5 in fin. — Decima si imponatur à Papa super bonis clericorum, an debeat, si clerici nullos fructus suorum beneficiorum collegerunt aliquo fortuito casu, n. 7 l. 22 tit. 8 part. 5. — si non solvatur, facit præsumi, sterilitatem ob istam causam venisse, n. 10 dict. l. 22. — Decimæ an possint pignori, n. 1 l. 3 tit. 13 part. 5. — Et quid in fructibus decimæ, ibidem. — Et an pro decimis sint omnia bona decimare debentis obligata, n. 3 l. 24 t. 13 p. 5. — Decimas an teneatur solvere filius de hereditate patris, et quare non, n. 4 l. 21 t. 3 part. 6.

DECRETUM IUDICIS intervenire debet in venditione rei immobilis minoris, n. 8 l. 60 t. 18 part. 3. — ubi intervenit, omnis solemnitas adhibita fuisse præsumitur, ibidem. — Decretum tutoris, an et quando requiratur, quando minor vult facere donationem propter nuptias, vel arras dare, n. 4 l. 1 tit. 11 part. 4 ad fin. — iudicis, an debeat intervenire, quando tutor vult res immobiles vel etiam res mobiles, tales tamen quæ servando servari possunt, in dotem pro suo minore tradere, n. 1 et 2 l. 14 t. 11 part. 4. — intervenire debet in alienatione rerum minoris, et quale esse debeat, n. 6 l. 4 t. 5 part. 5. — si reperiat interpositum fuisse, an præsumatur ibidem fuisse adhibitas omnes solemnitates requisitas, ibi. — solum non sufficit sine tutoris auctoritate, quando tutor emit res immobiles minoris, ibidem n. 10. — Et quid si tutor sit minus legitime constitutus, an tunc sufficiat decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore, ibidem. — Decretum iudicis, an debeat intervenire quando tutor obligat res mobiles minoris, quæ servari poterant, n. 3 l. 8 t. 13 part. 5. — an requiratur quando ex causa pater alienat bona adventitia filii, n. 3 l. 24 tit. 13 part. 5. — requiratur in alienatione omnium

bonorum, vel in cessione eorum, num. 1 l. 1 tit. 15 part. 5.

DECURIONES repræsentantes populum, possunt ipsi consuetudinem introducere, n. 2 l. 5 t. 2 part. 1.

DEDICERE se videtur ille, qui licet non dicat fuisse mentitus, dicit tamen alia similia verba, n. 1 l. 23 t. 18 part. 2, et n. 2 l. 8 tit. 5 part. 7. — Et quibus verbis debeat quis se dedicere, dict. n. 2 dict. l. 8 per illum text. tit. 3 part. 7. — Dedicere se an teneatur ille, qui uxorem alicujus vocavit adulteram, vel ejus maritum vocavit cucurbitam, si verum dixit, et illud probare velit, n. 7 quæst. 1, 2 et 3 l. 1 tit. 9 part. 7. — qui meretricem jam nuptam meretricem vocavit, vel qui filium natum ex legitimo matrimonio vocavit filium meretricis, quando ejus mater, cum vidua esset, fuit meretrix, dict. n. 7 in fin. dict. l. 1.

DEFECTUS, qui est ab imbecillitate humana, et naturaliter inest, non potest imputari ad culpam, n. 6 l. 24 tit. 22 part. 3 ad fin. — possessionis, an impediatur præscriptionem, et an interrumpat effectum præcedentis tituli, n. 2 l. 29 tit. 29 part. 5.

DEFENDERE nolens rem, an videatur illam habere pro derelicto, n. 1 l. 49 tit. 28 part. 3. — qualiter se debeat aliquis ita ut si aliquem tunc percutiat, vel occidat, pœna homicidii non puniatur, gloss. l. 2 per text. ibi, t. 8 part. 7.

DEFENSOR, VEL DEFENDENS. — an admittatur creditore invito, et an ille possit alium constituere defensorem, n. 10 l. 10 tit. 5 part. 3. — Et quæ possit facere iste defensor, et qualiter formetur sententia contra eum, et an confessio domini illi præjudicet, ibidem an admittatur pro præsentate nolente comparare, et an defensor petat in integrum restitutionem etiam pro minore, ibidem. — Et huic defensori debet dari terminus ad denuntiandum domino, et an teneatur perseverare in defensione ejus qui moritur ante litis contestationem, et an teneatur appellare, et an possit compensare, et alia, dict. n. 10 dict. l. 10. — Defensor in quibus casibus non teneatur satisfacere de rato, n. 11 dict. l. 16 t. 3 p. 3. — absentis, an ad aliquam satisfactionem teneatur, n. 7 l. 12 tit. 5 part. 3. — Et quas causas allegare debeat, ibi. — Defensor an detur minori invito, ecclesiæ, vel civitati, n. 5 l. 1 tit. 23 part. 3. — pro alio comparens, an possit compensationem objicere, num. 3 l. 23 tit. 14 part. 5.

DEFENSIO cuilibet est permissa, et quando non, n. 15 et 16 l. 3 tit. 16 part. 2. — potest aliquando à partibus renuntiari, n. 3 l. 11 tit. 17 part. 3. — Et quid si res publica aliter non possit defendi, quam accepta re ecclesiæ, vel ejus domo, n. 2 l. 15 tit. 31 part. 3. — Defensio qualis esse debeat, ut si se defendens aliquem percutiat vel occidat, pœna homicidii non teneatur, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 8 part. 7. — Et quibuslibet licitum est arma et gentes congregare pro defensione sua, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 10 part. 7.

DEFERRE arma hostibus, an liceat pro redemptione captivorum sive tempore belli, sive pacis, n. 2 l. fin. tit. 9 part. 1.

DEFERENS si non probet, præmium non meretur, n. 4

l. 3 tit. 22 part. 4. — Deferens se præmium meretur, n. 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6.

DEFUNCTUS, et an defunctis prosit plus specialis oratio quam generalis, n. 1 in princ. in præm. t. 13 p. 1. — ubi sepeliri debeat, n. 1 cum sequent. l. 3 tit. 13 p. 1. — an possit gravare successorem majoriæ, si ejus non fuit hæres, si majoria erat antiqua, n. 1 l. 4 tit. 13 p. 2. — si obliget bona sui hæredis, an obligatio teneat secuta additione hæreditatis, n. 1 l. 7 tit. 13 part. 3. — et hæres sunt una persona; alia tamen est conscientia hæredis, quam defuncti, et an hæres eodem modo, quo defunctus rem possedissee credatur, n. 2 l. 1 tit. 3 part. 6. — non volabit ad patriam cœlestem, nisi completa satisfactione, licet illum in se hæres suscipiat, num. 13 l. 2 t. 13 part. 6. — an accusari possit, et quando, et an decapitari, et quando, gloss. l. 7 et 8 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — si furtum fecit, vel aliud delictum, an et quando ejus hæredes teneantur, vel non, gloss. l. 25 per illum text. tit. 1 part. 7. — Et qualiter hæredes teneantur de jure canonico, si defunctus furtum fecit, vel aliud delictum commisit, n. 9 dict. l. 23. — Defunctus dubitor an possit per creditorem detineri cum iudicis auctoritate, ne tradatur sepulturæ, quousque debitum sibi persolvatur, n. 1 l. 13 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — si injuriatur, qualiter puniatur, n. 2 l. 13 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — et hæres suus una et eadem persona, n. 6 dict. l. 13 per illum text. ibi.

DEGRADATIO; et si clericus hæreticus non pœniteat, debet degradari, et curiæ sæculari tradi, n. 4 cum aliis ibi, l. 2 tit. 26 part. 7.

DEGRADARE aliquem ultimo supplicio æquiparatur, n. 3 l. 60 tit. 6 part. 1, et ibi qualiter fiat. — Degradatus statim efficitur de foro sæculari, dict. n. 3. — propter secutam incorregibilitatem traditur curiæ sæculari, n. 7 l. 60 tit. 6 part. 1.

DEGUSTATIO an sufficiat ad hoc, scilicet, ut omne periculum, tam deteriorationis, quam effusionis, sit post degustationem emptoris, n. 2 l. 24 tit. 5 part. 4. — Et quid si dies constituatur inter emptorem et venditorem ad degustandum, et emptor non venerit, an contractus post diem duret, vel non, et an venditor rem illam alteri vendere possit, n. 6 dict. l. 24 tit. 5 part. 5. — Et quibus concurrentibus emptore non veniente, poterit venditor rem effundere, et perdere, ibi in n. 8.

DEJECTUS à possessione per vim, an et quando possessionem rei amittat, et qualiter agens interdico recuperandæ debeat in hoc articulare, ut in hoc obtinere possit, n. 1 l. 17 tit. 30 part. 3.

DEJERARE non præsumitur quis pro levi inimicitia habita cum aliquo, n. 2 l. 22 tit. 16 part. 3.

DELATIO, quæ ab hærede incapaci instituto fieri debet, coram quo fieri debeat, et an deferens, aliquod præmium ex hoc consequatur, et quid in incapacibus totaliter, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — juramento à iudice faciendæ, super qua quantitate possit fieri, n. 6 l. 2 tit. 11 part. 5. — sine causa fieri non debet, quia nititur æquitate potius quam rigore, quam iudex pro oculis habere debet, num. 7 in med. l. 2 tit. 11. part. 3. — non habet locum, quando recurritur